

En dejlig tilværelse, at kunne hjælpe andre

Siger stationsleder M. Stentoft, der efter et langt liv i Falcks tjeneste nu trækker sig tilbage

Han var landmand og ville gerne være fortsat. Men da han indså, at han aldrig ville få økonomiske muligheder for at få egen gård, besluttede han sig til at gå andre veje. Valget faldt på Falcks Redningskorps, og der slutter han den 30. september sit virke, som tog sin begyndelse den 25. marts 1930. Manden er stationsleder M. Stentoft, lederen af Falck i Horsens, der selv siger, at han har været „knusende heldig“.

Da Stentoft i 1951 kom til Horsens, var der knyttet ti mand til stationen. I dag er der 35. Der er kommet en ny station til, og arbejdet er vokset kolossalt og vokser endnu, således at den tid næppe er fjern, hvor man skal til at udvide

Stationsleder M. Stentoft

den bygning, der blev opført ved Stejlbakken for syv år siden. Når en mand har været så glad for sit arbejde og været knyttet så stærkt til det som Stentoft, er det ikke let at sige farvel.

Men pensionsalderen 67 år blev nået for nogle måneder siden, og så siger reglementet, at den tid er kommet, hvor vagtskifte skal finde sted. Falck har i Stentoft haft en fortræffelig leder, en dygtig Falckmand og en mand med de smukkeste menneskelige egenskaber. En stationsleder som altid har været en pryd for det korps, han har tjent så trofast gennem de mange år. Ved hans afsked vil der blive holdt en parade på stationen, hvor

man vil sige Stentoft tak for hans trofasthed.

* Sådan begyndte det

— Tja, sådan går det, siger stationsleder Stentoft i en samtale med Horsens Folkeblad. Jeg arbejdede i mange år ved landbruget, gik også på højskole, fordi det er rigtigt stadig at dygtiggøre sig. I 1929 gik jeg ind på den nyåbnede Falck station i Vejle og spurgte, om der ikke var en stilling til mig. Det var der ikke, men man sagde, at det måske kom, og så skulle jeg i givet fald høre fra dem. Når jeg skal være helt ærlig, regnede jeg ikke meget med at få brev herom. Men det kom en dag, og så tog jeg ned og blev redder — eller elev, som det hed dengang. Lønæssigt var der ikke noget at råbe hurra for. Jeg fik næsten intet i begyndelsen. Jeg spurgte daværende driftsleder, senere direktør Arentz, hvornår jeg kunne regne med at få så meget, at jeg kunne stifte hjem. „Hva' beha'r, sagde Arentz, skal De giftes?“. Næh, forklarede jeg, jeg er hverken forlovet eller gift, men det bliver dog de fleste. Så sagde Arentz, at min læretid ville vare 31/2 år, så før den tid skulle jeg ikke regne med noget i den retning.

* Et omskifteligt arbejde

Det gav mig anledning til visse overvejelser, men tilsidst slog jeg til, og det har jeg aldrig fortrudt. Og jeg har virkelig været heldig. Efter fem år i Vejle blev jeg leder

af den nyoprettede station i Grindsted. I begyndelsen var vi 2 1/2 mand, men ret hurtigt blev der brug for „endnu en halv“. Det var uhyre interessant at være med til at bygge en station op, og jeg blev der i 17 år.

— Og arbejdet har været interessant?

Absolut, og det ligger nok i, at det er så omskifteligt. Det når ikke at blive trivielt, for der sker noget nyt hver dag. Lige behageligt er det ikke altsammen, men efterhånden går det op for een, at man har fået en plads i tilværelsen, som skal udfyldes. Dertil kommer, at det også er lærerigt at komme i forbindelse med så mange mennesker, som vi gør. At være stationsleder vil sige at være bundet. Man har ansvaret både for det, man selv laver, og det, de ansatte gør. Og hver gang, man har fri, skal man lægge besked om, hvor man er, så man hurtigt kan tilkaldes. Endvidere er man forpligtet til at lade sig tilkalde hver nat. Men alt dette vænner man sig til.

* Man kan blive chokeret

Og så kan jeg da tilføje, at det er en dejlig beskæftigelse at hjælpe andre. Der er sagt så meget om, at Falck ordner alt. Det kan give anledning til pudsigheder. Min forgænger i Horsens blev engang ringet op og spurgt, om Falck ikke kunne hjælpe med en fjerdemand i bridge. En redder blev sendt afsted, han sad i held, vandt - og så måtte bridgeselskabet naturligvis også betale Falck for assistancen!

- Der stilles særlige krav til en Falckmand.

- Det kan vel ikke bestrides. Vi har haft unge folk, som, når de har været ude til en færdselsulykke, er kommet så chokerede hjem, at de har fundet ud af, at den gerning vist ikke var noget for dem. Men løvrigt er det normale, at man ikke sender de nye ud på den slags. Der skal en vis tilvænning til. Da jeg selv første gang var med ude, virkede det heller ikke rart på mig, men det var dog ikke værre, end jeg blev i korpsset.

* Når der skal skønnes

- Tit kræves der et skøn af Deres folk. F. eks. når der sker en færdselsulykke lige syd for Horsens. Her skal Falck tage stilling til, om kvæstelsen er så alvorlig, at den tilskadekomne skal føres til

nærmeste sygehus, altså Horsens, eller han ikke er mere medtaget, end han kan tåle turen til sygehuset i Vejle. Er det ikke svært?

- Vi har en margin, men det er rigtigt, at vi i mange tilfælde må skønne. Hvis en tilskadekomne er bevidstløs, og der f. eks. løber blod ud af øret, kan der være tale om indre kvæstelser, og i et sådant tilfælde føres han til Horsens. Vi er imidlertid ikke læger, og det forlanges heller ikke af os. Det sker, at vi fører en mand til nærmeste sygehus og at man på hospitalet konstaterer, at han ikke er værre kvæstet, end han skal overføres til Vejle.

Det er imidlertid min opfattelse og mit håb, at det må komme dertil, at en patient al-

tid køres til nærmeste sygehus. Der må ikke spille økonomiske forhold eller lignende ind i situationer som disse.

- Er det svært at sige farvel efter så mange år?

- Ja, det er faktisk sværere, end jeg havde tænkt mig, men det har hjulpet, at jeg allerede for 2 1/2 måned siden flyttede væk fra stationen. Så kommer jeg ikke til at standse arbejdet og flytte ud fra lejligheden på stationen samtidig. Men een ting er sikkert: Når man har haft så bunden en stilling, der har krævet al ens tid, så skal man have noget at give sig til, når man trækker sig tilbage. Jeg får nok at bestille foreløbig med den ejendom, jeg har købt, og så vil jeg have tid til at kikke på byens liv.

D N